

पानियम — नम्बर एक

अध्याय एघारौँ

Jeff Pippenger

2025-02-25

केही समयदेखि हामी दानिएल ११:४० को गुप्त इतिहासतर्फ आफ्नो ध्यान केन्द्रित गर्दै आएका छौँ, र पछिल्ला हप्ताहरूमा प्रभुले हाम्रो विचारलाई पद २७ तर्फ खिच्नुभएको छ:

यी दुवै राजाहरूको हृदय दुष्टता गर्नतर्फ लाग्नेछ, र तिनीहरू एउटै मेजमा बसेर झूट बोल्नेछन्; तर त्यो सफल हुनेछैन, किनकि अन्त अझै नियुक्त समयमा नै हुनेछ। दानिएल ११:२७।

सुरुमा म त्यस विवरणबारे अनिश्चित थिएँ—कहिले, कहाँ, र को त्यो मेजमा बसेर एक-अर्कासित झूट बोलिरहेका थिए—तर यी प्रश्नहरू अहिले पुनरवलोकनाधीन छन्। बितेका केही विश्रामदिनहरूमा, यी पङ्क्तिहरूमाथि काम गर्ने क्रममा मबाट केही त्रुटिहरू भए। तैपनि, जसलाई म दैवी व्यवस्थाको मार्गदर्शन ठान्दछु, त्यसद्वारा पद १३-१५ मा प्रतिनिधित्व गरिएका गठबन्धनहरू, जो कैसरिया फिलिप्पीद्वारा प्रतीकित छन्, प्रकट हुन थाले। यद्यपि केही तत्त्वहरू अझै परिशोधनको अपेक्षामा छन्, तथापि मेरो विश्वास छ कि प्रभुले यी पदहरूबाट आफ्नो हात हटाउनुभएको छ, ताकि तिनको अर्थ प्रकट होस्।

यो बुझाइ गत सबाथको जूम सभापछि तुरुन्तै स्फटिकझैँ स्पष्ट भयो। त्यसको एक हप्ता अघि, पद १०-१५ मा रहेका इतिहासहरूको जटिल अन्तरक्रियाले मलाई गहिरो रूपमा छोएको थियो। मैले आफ्ना विचारहरूको रूपरेखा प्रस्तुत गर्दै केही व्यक्तिहरूलाई एक पाठ-सन्देश लेखी पठाएँ र शुक्रबार साँझ ती साझा गर्ने अनुरोध गरें। ती पदहरूभित्रका विषयहरूलाई व्यवस्थित गर्ने प्रयासमा म लागेको थिएँ, किनकि त्यहाँ अत्यन्त गहन महत्त्वको केही कुरा रहेको छ भन्नेमा म विश्वस्त थिएँ। वास्तवमा त्यस्तो छ, तर मैले आरम्भमा प्रस्ताव गरेजस्तो त्यो थिएन। बितेका डेढ हप्तामा यस खण्डसँग जुध्दै जाँदा मेरा ठेस र चुकाइहरू भए तापनि, म एक परिचित ईश्वरीय विधानलाई चिन्छु। प्रभुले एक विशेष, अत्यावश्यक सत्यको मुहर खोलिरहनुभएको थियो। जब मानवीय तत्त्व पूर्ण रूपमा प्रकट भई अलग राखिन्छ, तब यहूदाको गोत्रका सिंहद्वारा खोलिएको त्यो सत्य—मैले बुझेको भन्दा पनि अझ गहन सिद्ध हुन्छ।

पद पाँचदेखि नौसम्म

दक्षिणका राजाको रूपमा पुटिनले प्टोलमीलाई प्रतिबिम्बित गर्छन्, जसले युक्रेनको युद्धमा विजय प्राप्त गर्नेछन्, यसरी पद ११ को परिपूर्ति हुनेछ। ऐतिहासिक रूपमा, राफियाको युद्धमा प्टोलमी चतुर्थ फिलोपाटोरको विजयले यस पदको परिपूर्ति गरेको थियो, जसले पुटिनको आसन्न सफलताको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। पद ५-९ ले अत्यन्त सूक्ष्म विवरणसहित यस्तो इतिहासको रूपरेखा प्रस्तुत गर्छ, जसले पोपसत्ताको १,२६०-वर्षीय शासन (५३८-१७९८) को पूर्वसंकेत गर्छ। यी विवरणहरू अतीतमा बारम्बार विवेचित भइसकेका छन्, त्यसैले यहाँ म पद ५-९ मा परिपूर्ति भएको र ५३८ देखि १७९८ सम्मको अवधिमा प्रतिध्वनित भएको एउटा भविष्यसूचक मार्गचिह्नलाई विशेष रूपमा उजागर गर्नेछु।

यो अवधि दक्षिणी टोलमी राज्य र उत्तरी सेल्यूसिड राज्यबीच भएको एउटा सन्धिबाट आरम्भ भयो, जसलाई दक्षिणी राजाले आफ्नी छोरी उत्तरी राजासँग विवाहमा दिएर दृढ पारियो। यस मिलनले सात वर्षको एउटा अवधि आरम्भ गर्‍यो, जुन त्यसबेला अन्त्य भयो जब दक्षिणी राजाले उत्तरमाथि आक्रमण गरे, उत्तरी राजालाई बन्दी बनाई मिश्रमा लगे, र पछि त्यो बन्दी राजा घोडाबाट लडेर मरे।

भङ्ग गरिएको सन्धि

आक्रमणको मूल कारण भंग भएको सन्धि थियो। सात-वर्षीय अवधि आरम्भ भएपछि, उत्तरी राजाले सन्धि सुरक्षित गर्न दक्षिणी राजकुमारीसँग विवाह गर्न आफ्नी पहिलो पत्नीलाई अलग गरे। पछि, उनले दक्षिणकी पत्नीलाई त्यागे र आफ्नी मौलिक रानीलाई पुनः स्थापित गरे। यसले पहिलो रानीलाई दक्षिणी रानी र उनको साथमा रहेका जनसमूहको हत्या गर्न प्रेरित गर्‍यो, जसले मिश्रमा दक्षिणी रानीको परिवारलाई क्रोधित तुल्यायो।

भविष्यदर्शी विवेकद्वारा, सात वर्षलाई तीन वर्ष र आधाका दुई अवधिका रूपमा देख्न सकिन्छ, जसरी कूसभन्दा अधिका र पछिका तीन वर्ष र आधाले मिलेर त्यो सातालाई प्रतिनिधित्व गरे जसमा ख्रीष्टले करारलाई दृढ गर्नुभयो। तीन वर्ष र आधाको अवधिलाई इसाएलको उत्तरी राज्यमाथि ई.पू. ७२३ देखि सन् १७९८ सम्म कार्यान्वित भएको सात पल्टको श्रापमा पनि चिनिन्छ। त्यो सात पल्टलाई बाह्र सय साठीका दुई अवधिमा विभाजित गरिएको छ, जसको मध्यबिन्दु सन् ५३८ हो। सातलाई तीन वर्ष र आधाका दुई अवधिमा विभाजित गरिएको यी दृष्टान्तहरू आकस्मिक होइनन्; ती उद्देश्यपूर्ण छन्।

हप्ताको विभाजनमा ख्रीष्टले करारलाई दृढ पार्नुभयो; कूसले केन्द्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसो गर्दा यसले ख्रीष्टले साढे तीन वर्षसम्म व्यक्तिगत रूपमा सन्देश प्रस्तुत गर्नुभएको कुरा चिन्हित गर्दछ, त्यसपछि उहाँका चेलाहरूले त्यही अवधिसम्म सन्देश प्रस्तुत गरेका थिए। उत्तरी राज्यको विरुद्धका सात समयहरूमा ५३८ ले इतिहासलाई यस्तो अवधिमा विभाजन गर्दछ, जब मूर्तिपूजकवादले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्च्यो, त्यसपछि त्यही अवधिसम्म पोपतन्त्रले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्च्यो। भविष्यसूचक प्रतीकवादमा “सात” लाई साढे तीनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ, र त्यसलाई फेरि बयालीस महिना, साढे तीन दिन वा वर्ष, एक हजार दुई सय साठी, पच्चीस बीस, तथा एक काल, कालहरू, र आधा कालद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। सन्दर्भमा यी सबै संख्याहरू परस्पर विनिमेय छन्।

मिस्रमाथि नियन्त्रण राख्ने, महान्सिकन्दरका एक सेनापति प्टोलमी प्रथमका वंशजहरूद्वारा शासित प्टोलमी राज्य, र सिरियासमेत मध्यपूर्वको ठूलो भागमाथि नियन्त्रण राख्ने, सिकन्दरकै अर्का एक सेनापति सेल्युकस प्रथमका वंशजहरूद्वारा शासित सेल्युसिड साम्राज्यबीच सम्पन्न भएको सन्धिले ई.पू. २५३ मा दोस्रो सिरियाली युद्धको समापन गरायो। यो युद्ध सात वर्षअघि ई.पू. २६० मा आरम्भ भएको थियो। सन्धि अनुमोदित भएको सात वर्षपछि, ई.पू. २४६ मा, त्यो भङ्ग गरियो। चौध वर्ष—दुई सात-वर्षीय अवधिमा विभाजित। पहिलो आधा युद्ध हो र दोस्रो आधा शान्ति हो। यी चौध वर्ष दोस्रो सिरियाली युद्धबाट आरम्भ हुन्छन् र तेस्रो सिरियाली युद्धमा अन्त्य हुन्छन्। इतिहासमा पाइने यस प्रकारको सममितिलाई अझ प्रबल रूपमा देख्न सकिन्छ, जब तपाईंले यो इतिहास अध्याय एघारका पद पाँचदेखि नौसम्ममा प्रस्तुत गरिएको छ भनेर चिन्नुहुन्छ। यी पदहरूको, र ती पदहरूलाई पूरा गर्ने इतिहासको, मुख्य केन्द्रबिन्दु सन्धि र त्यसको भङ्ग हुनु हो।

यो ५३८ देखि १७९८ सम्मको पापीय प्रभुत्वसँग मेल खान्छ। त्यस युगको अन्त्यतिर, नेपोलियन बोनापार्टले भ्याटिकनसँग एउटा सन्धि गरे। १७९७ को टोलेन्टिनो सन्धिको भ्याटिकनद्वारा उल्लङ्घन भएको देखाउँदै, नेपोलियनले १७९८ मा पोपलाई बन्दी बनाउन जनरल बेर्थियरलाई पठाए। पोपको १७९९ मा फ्रान्समा मृत्यु भयो। यो १,२६०-वर्षीय अवधि पद ३१-३९ मा विस्तृत रूपमा वर्णन गरिएको छ।

पद ५-९ को इतिहास पद ३१-३९ को इतिहाससँग समानान्तर छ, जसले दानिएल ११ भित्र दुई साक्षी प्रस्तुत गर्दछ। दुवै शृङ्खलाले एउटै भविष्यसूचक मार्गचिह्नहरू साझा गर्दछन्, जसद्वारा दक्षिणका राजा र उत्तरका राजाबीचको गतिक्रम प्रकट हुन्छ। प्रत्येक अवधि साढे तीन वर्षद्वारा प्रतीकित गरिएको छ, र यसको समाप्ति दक्षिणका राजाले विजय प्राप्त गर्ने, उत्तरका राजालाई बन्दी बनाउने, र उसलाई दक्षिणी देशमा लगिने घटनासँग हुन्छ, जहाँ उत्तरका दुवै राजाहरू मर्छन्। दुवै अवस्थाहरूमा, पाठले भनेझैं, दक्षिणका राजा लुटको मालसामान लिएर फर्कन्छ:

र उनले तिनीहरूका देवताहरूलाई, तिनीहरूका प्रधानहरूलाई, र चाँदी तथा सुनका तिनीहरूका बहुमूल्य भाँडाहरूलाई समेत बन्दी बनाएर मिश्रमा लैजानेछ; अनि ऊ उत्तरका राजाभन्दा अझ धेरै वर्षसम्म स्थिर रहनेछ।
दानियल ११:८।

टोलेमीका लागि, यो त्यस्तो धनसम्पत्ति थियो, जुन पहिले उत्तरी राजाले लुटेको थियो; नेपोलियनका लागि, यो भ्याटिकनको सम्पत्ति थियो, जुन लुटेर फ्रान्स लिएको थियो। साक्षीका यी दुई रेखाले यो संकेत गर्दछ कि उत्तरी राजाको मृत्यु घोडाबाट खसेर मर्नुद्वारा प्रतीकित गरिएको छ। प्रकाश 17 मा, जनावरमाथि सवार स्त्रीले क्याथोलिक चर्चलाई प्रतिनिधित्व गर्छिन्:

त्यसपछि उहाँले मलाई आत्मामा उजाडस्थानमा लैजानुभयो; अनि मैले एउटी स्त्रीलाई रातो रङ्गको पशुमाथि बसेकी देखें, जो निन्दापूर्ण नामहरूले भरिएको थियो, र जसका सातवटा टाउका र दशवटा सिङ्गहरू थिए।
प्रकाश 17:3.

उनी सवार भएको पशु संयुक्त राष्ट्रसंघ हो। प्रकाश १७ ले सन् १७९८ को घातक घाउपछि उनको पुनः सत्तामा पुनर्स्थापनाको वर्णन गर्दछ। आठौँ राज्यको रूपमा, उनी पशुमाथि सवार भएको प्रतीकद्वारा जनाइएझैं आफ्नो शासन फेरि आरम्भ गर्छिन्:

अनि तिमीले देखेकी स्त्री त्यही महान् सहर हो, जसले पृथ्वीका राजाहरू माथि राज्य गर्छ। प्रकाश 17:18।

१७९८ को घातक घाउ पद ५-९ मा पूर्वछायित गरिएको थियो, जब उत्तरका राजाले घोडाबाट खसेर मृत्यु भयो। दानियेल ११ का यी दुई पङ्क्तिहरू पद ४१-४५ सँग समानान्तर चल्यो। पद ४१ मा चिह्नित संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबारको व्यवस्था, पशुमाथि पोपतन्त्रको अन्तिम सवारीको आरम्भ गर्दछ—यी दुई पङ्क्तिहरूमा प्रतिबिम्बित भएको एउटा अवधि। जब एलेन ह्वाइटले दानियेल ११ मा पूरा भएको “इतिहासको धेरै अंश” “पुनः दोहोरिनेछ” भनी उल्लेख गर्नुहुन्छ, तब पद ५-९ र ३१-३९, पद ४१-४५ सँग समरेखित हुन्छन्।

केवल चालिसौँ पद

पद ३१ देखि ४५ सम्म, केवल पद ४० मात्र साढे तीन दिनको भविष्यसूचक अवधिभन्दा बाहिर उभिन्छ। यसले दानियेलका ४५ पदहरूको अन्तिम तेस्रो भागभित्र एक अद्वितीय इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पद १६ मा, मूर्तिपूजक साम्राज्यवादी रोमको इतिहास चार शासकहरू—पोम्पेई, जुलियस सिजर, अगस्टस सिजर, र टिबेरियस सिजर—मार्फत प्रकट हुन्छ। ईसा पूर्व ३१ मा एक्टियमको युद्धमा अगस्टसको विजयले साम्राज्यवादी रोमको ३६०-वर्षीय शासनको आरम्भ गर्‍यो, जसले पद २४ मा रहेको “समय” को पूर्ति गर्‍यो:

उनी शान्तिपूर्वक प्रान्तका अति उर्वर स्थानहरूमा समेत प्रवेश गर्नेछ; अनि उसले त्यस्तो कार्य गर्नेछ जुन उसका पिताहरूले गरेका थिएनन्, न त उसका पितापुर्खाहरूले नै; उसले उनीहरूका बीचमा लुटको माल, लुटिएको सम्पत्ति, र धनसम्पत्ति छरिदिनेछ; हो, उसले किल्लाबन्द गढहरूका विरुद्ध आफ्ना युक्तिहरू एक समयसम्मका लागि योजना गर्नेछ। दानिएल 11:24।

एक्टियमपछि, ईसापूर्व ३० मा रोमले मिश्रलाई एउटा प्रान्त बनायो। त्यसपछि तीन सय साठी वर्षपछि, सन् ३३० मा, कन्स्टान्टिनले साम्राज्यको राजधानी रोमबाट कन्स्टान्टिनोपलमा सार्‍यो। यो “समय” भविष्यवाणीगत रूपमा पापीय शासनका १,२६० वर्ष र पद ५-९ का ७ वर्षसँग मेल खान्छ।

पद १६ देखि पद ३० सम्म मूर्तिपूजक साम्राज्यवादी रोमको प्रभुत्व रहन्छ, जसमा मक्काबीहरूका रोमसँगका सन्धि र ख्रीष्टको वंशरेखा समेटिएका छन्। तथापि, पद १६-३० पद ३१-३९ र ४१-४५ सँग मेल खान्छन्। यसरी, दानिएल ११ का अन्तिम ३० पदहरूमा एक सुसंगत भविष्यवाणीमूलक रेखा प्रकट हुन्छ—पद ४० बाहेक, जहाँ “अन्तको समय” १७९८ र १९८९ मा चिह्नित गरिएको छ।

पद २ र ३ मा भएका साना अपवादहरू—जहाँ आठ राष्ट्रपतिमध्ये अन्तिमले संयुक्त राष्ट्रसंघका दस राजाहरूमाथि नियन्त्रणमा संक्रमण गर्दछ—बाहेक, पहिलो दुई पदहरू पद ४० सँग मेल खान्छन्, जसले आइतबारको व्यवस्था र छैटौँबाट सातौँ र आठौँ राज्यतर्फको परिवर्तनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पद ३ र ४ पद ४५ तथा दानिएल १२:१ सँग मेल खान्छन्, जसले युनानी राज्यको उदय र पतन चित्रित गर्दछ, र पद ४१ देखि दानिएल १२:१ सम्म पापसत्ताको स्थापना

र विनाशसँग समानान्तर रहन्छ। स्त्री र उसले चढेको पशु दुवै अन्ततः कुनै सहायता बिना समाप्त हुन्छन्, र यसरी दानिएल ११ को आरम्भ र अन्त्यलाई पद ४० को इतिहासभन्दा बाहिर रूपरेखित गर्दछन्। सिकन्दर महान् ले संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रतीकत्व गर्दछ, टायरकी वेश्येसँग व्यभिचार गर्दै, जो पद ४१ देखि अगाडिको उत्तरका राजा हुन्, र ती दुवै पशु र अजिङ्गर हुन्।

नवौँ र दशौँ पदहरू

पद ५-९ सन् १७९८ मा अन्तको समयमा निष्कर्षमा पुग्छन्, जबकि पद १० ले सन् १९८९ लाई सूचित गर्छ। त्यसैले, पद ९ र १० बीचको अवधि—सन् १७९८ देखि १९८९ सम्म—पद ४० को प्रकट गरिएको अंशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले त्यसको गुप्त इतिहासको आरम्भ गर्दछ। स्पष्ट पार्न: दानिएल ११ को प्रायः प्रत्येक पदले सन् ५३८ देखि १७९८ सम्मको पोपसत्ताको शासनलाई प्रतिविम्बित गर्दछ। पद ४० ले सन् १७९८ देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुने समयसम्मलाई समेट्छ। पद ६-९ ले पोपकालको रूपक प्रस्तुत गर्छन्, जबकि पद १० ले सन् १९८९ मा सोभियत सङ्घको पतनको पूर्वसंकेत दिन्छ। अतः, पद ११-१५ ले सन् १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्था लागू हुने समयसम्मको अवधिलाई समेट्छन्, जसरी पद १६, ३१, र ४१ मा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पद ४० दुई भागमा विभाजित छ। पहिलो भाग, १७९८ देखि १९८९ सम्म, “अन्तको समय” बाट आरम्भ हुन्छ र त्यहीँ समाप्त हुन्छ। दोस्रो आधा १९८९ मा आरम्भ हुन्छ, जहाँ पहिलो आधा समाप्त हुन्छ। पद १ र २ ले १९८९ मा आरम्भ हुने राष्ट्रपतिहरूको एक क्रमलाई पहिचान गर्छन्, जसको मेल पद ४० को दोस्रो भागसँग हुन्छ। पद ११ ले २०१४ मा युक्रेन युद्धको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ, जबकि पद १२ ले विजयी दक्षिणका राजाले आफूमाथि ल्याउने परिणामहरूलाई उजागर गर्छ। पद १३ पूर्तिर्तर्फ निकट छ, तर यहाँ हामी ध्यान दिन्छौं कि पद ११ पद ४० को दोस्रो भागभित्र पर्छ—१९८९ पछिको, तर आइतबारको व्यवस्था (पद ४१) अघिको।

पद १३-१५ ले ईसापूर्व २०० मा भएको पानियमको युद्धतर्फ संकेत गर्छन्, जुन वर्ष मूर्तिपूजक रोमले त्यस युद्धसँग सम्बन्धित रूपमा मानवीय घटनाक्रमहरूमाथि प्रभाव जमाउन आरम्भ गर्‍यो। पद १६ मा वर्णित पोम्पेईको यरूशलेम-प्रवेशभन्दा धेरै अघिको यो घटना, पद ४१ लाई संयुक्त राज्य अमेरिकामा लागू गरिने आइतबारको व्यवस्थाको रूपमा पहिचान गराउने ऐतिहासिक प्रमाण प्रदान गर्दछ।

दानिएल ११ का प्रत्येक भविष्यसूचक अनुक्रम र यसको ऐतिहासिक परिपूर्ति या त पद ४० को इतिहासभित्र (१७९८ देखि आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनसम्म) पर्छ, वा पद ४१ देखि दानिएल १२:१ सम्म। ४५ पदहरूमध्ये, पद १, २, ७-१५, र ४०—जम्मा बाह्र पद—रेखामाथि रेखा तह लगाउँदा पद ४० को समयरेखामा लागू हुन्छन्। पद ४०, १९८९ मा, दुई खण्डमा विभाजित हुन्छ। पद १, २, र १०-१५ यसको दोस्रो अर्धसँग मेल खान्छन्। पद १ र २ ले पृथ्वीको पशुको इतिहासमा राष्ट्रपतिहरूको रेखा अनुकरण गर्छन्, जबकि पद १०-१५ ले १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनसम्म उत्तरका राजाले (पापी सत्ता) सञ्चालन गरेका तीन प्रतिनिधि युद्धहरू चित्रण गर्छन्। ती तीन प्रतिनिधि युद्धहरू संयुक्त राज्य अमेरिकाबाट आरम्भ हुन्छन्, जसलाई पद ४० मा “रथहरू, जहाजहरू र अश्वारोहीहरू” भनेर चिनाइएको छ।

हामी अर्को लेखमा जारी राख्नेछौं।